

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

3. august 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 255/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 255/02 Sag C-727/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. maj 2020 — Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości tidligere ECO-WIND Construction S.A. mod Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv (EU) 2015/1535 – tekniske standarder og forskrifter – indenergigeneratorer – direktiv 2006/123/EF – begrebet »tjenesteydelse« – miljø – direktiv 2009/28/EF – fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder – bindende nationale overordnede mål – national regel om godkendelsesprocedurer, der finder anvendelse på anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder – forholdsmæssighed – en medlemsstats lovgivning, der fastsætter begrænsninger angående opstillingen af vindmøller) 2

2020/C 255/03 Sag C-535/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. maj 2020 — IL m.fl. mod Land Nordrhein-Westfalen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – miljø – Århuskonventionen – direktiv 2011/92/EU – vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet – offentlig deltagelse i beslutningsprocesser – uregelmæssigheder i forbindelse med tilladelsesproceduren for et projekt – adgang til prøvelse – begrænsninger i henhold til national lovgivning – direktiv 2000/60/EF – Den Europæiske Unions vandpolitiske foranstaltninger – forringelse af en grundvandsforekomst – regler for vurdering – privatpersoners ret til at vedtage foranstaltninger med henblik på at forebygge forurening – søgsmålskompetence ved de nationale domstole) 3

2020/C 255/04	Sag C-654/18: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. maj 2020 — Interseroh Dienstleistungs GmbH mod SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Stuttgart — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – miljø – overførsel af affald – forordning (EF) nr. 1013/2006 – procedure med forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke – generelle oplysningskrav – bilag III A – blanding af papir, pap og papirprodukter – indgang B3020 i bilag IX til Baselkonventionen – interfererende stoffer – en blanding forurenede af andre materialer – miljømæssigt forsvarlig nyttiggørelse)	4
2020/C 255/05	Sag C-684/18: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 28. maj 2020 — World Comm Trading Gfz SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 90 – artikel 184-186 – princippet om momsens neutralitet – regulering af det oprindeligt foretagne fradrag – rabatter på leveringer af varer inden for Fællesskabet og interne leveringer af varer)	5
2020/C 255/06	Sag C-796/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. maj 2020 — Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH mod Stadt Köln (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – artikel 2, stk. 1, nr. 5) – artikel 12, stk. 4 – artikel 18, stk. 1 – begrebet »gensidigt bebyrdende kontrakt« – kontrakt mellem to ordregivende myndigheder, som forfølger et »fælles mål af offentlig interesse« – tilrådgivelsesstilling af software beregnet til koordinering af brandvæsenets indsats – mangel på pengemæssig modværdi – tilknytning til en samarbejdsaftale om gensidig og vederlagsfri tilrådgivelsesstilling af supplerende moduler af denne software – ligebehandlingsprincippet – forbud mod at stille en privat virksomhed i en fordelagtig situation i forhold til sine konkurrenter) .	6
2020/C 255/07	Sag C-33/19: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. maj 2020 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien (Traktatbrud – jernbanesikkerhed – direktiv 2004/49/EF – artikel 21, stk. 1 og 2 – manglende vedtagelse af bestemmelser med henblik på at sikre undersøgelsesorganets organisatoriske uafhængighed og dets selvstændige adgang til tilstrækkelige ressourcer)	7
2020/C 255/08	Sag C-309/19 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. maj 2020 — Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos mod Europa-Kommissionen (Appel – artikel 73, stk. 1, i Rettens procesreglement – Rettens kendelse, hvorved et søgsmål i mangel af en egenhændig underskrift blev afvist – stævning i papirform påtrykt en bekræftet elektronisk underskrift)	7
2020/C 255/09	Sag C-634/19 P: Appel iværksat den 25. august 2019 af CJ til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 27. juni 2019 i sag T-1/19, CJ mod Den Europæiske Unions Domstol	8
2020/C 255/10	Sagerne C-818/19 og C-878/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven Kasatsionen sad (Bulgarien) og Sofiyski Rayonen sad (Bulgarien) henholdsvis den 6. november 2019 og den 3. december 2019 — »Marvik-Pastrogor« EOOD og »RODES — 08« EOOD	8
2020/C 255/11	Sag C-26/20 P: Appel iværksat den 20. januar 2020 af Rezon OOD til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 20. november 2019 i sag T-101/19 — Rezon mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (imot.bg)	8
2020/C 255/12	Sag C-165/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 16. april 2020 — ET, som kurator for Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG (AB KG) mod Forbundsrepublikken Tyskland	9
2020/C 255/13	Sag C-184/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismo (Litauen) den 28. april 2020 — OT mod Vyriausiąją tarnybinės etikos komisiją	10
2020/C 255/14	Sag C-187/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 28. april 2020 — JL mod BMW Bank GmbH samt DT mod Volkswagen Bank GmbH	10
2020/C 255/15	Sag C-208/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (kredsdomstolen i Sofia, Bulgarien) den 14. maj 2020 — »Toplofikatsia Sofia« EAD, »ChEZ Elektro Bulgaria« AD og »Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia« EOOD	12

2020/C 255/16	Sag C-227/20: Sag anlagt den 1. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	13
2020/C 255/17	Sag C-230/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 3. juni 2020 — AAS »BTA Baltic Insurance Company« mod Valsts iepēmumu dienests	14
Retten		
2020/C 255/18	Sag T-717/18: Rettens dom af 10. juni 2020 — B.D. mod EUIPO — Philicon-97 (PHILIBON) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket PHILIBON – det ældre nationale figurmærke PHILICON – relativ registreringshindring – varemærke, der er vitterlig kendt i den i artikel 6a i Pariserkonventionen angivne betydning – artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]	15
2020/C 255/19	Sag T-718/18: Rettens dom af 10. juni 2020 — Boyer mod EUIPO — Philicon-97 (PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærke PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com – ældre nationale figurmærke PHILICON – relativ registreringshindring – varemærke, der er vitterlig kendt i den i artikel 6a i Pariserkonventionen angivne betydning – artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]	15
2020/C 255/20	Sag T-105/19: Rettens dom af 10. juni 2020 — Louis Vuitton Malletier mod EUIPO — Wisniewski (Gengivelse af et skakternmønster) [EU-varemærker – ugyldighedssag – registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærk, der gengiver et skakternmønster – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – velkendte kendsgerninger – fornødent særpræg opnået ved brug – samlet bedømmelse af beviser for fornødent særpræg opnået ved brug – artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 59, stk. 1 og 2, i forordning 2017/1001]	16
2020/C 255/21	Sag T-577/19: Rettens dom af 10. juni 2020 — Leinfelder Uhren München mod EUIPO — Schafft (Leinfelder) (EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket Leinfelder – manglende reel brug af varemærket – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – misbrug af rettighed)	17
2020/C 255/22	Sag T-561/19: Rettens kendelse af 11. juni 2020 — Lípidos Santiga mod Kommissionen (Annulationssøgsmål – energi – direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder – begrænsning af anvendelsen af biobrændstoffer, der er produceret af fødevarer- og foderafgrøder – delegeret forordning (EU) 2019/807 – definition af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen (ILUC) – palmeolie – søgsmålskompetence – ikke umiddelbart berørt – afvisning)	17
2020/C 255/23	Sag T-652/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. juni 2020 — Elevation — Engenharia mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – offentlige bygge- og anlægskontrakter – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	18
2020/C 255/24	Sag T-77/20 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 8. juni 2020 — Ascenza Agro mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – plantebeskyttelsesmidler – forordning (EF) nr. 1107/2009 – gennemførelsesforordning (EU) 2020/17 – ikke-fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet chlorpyrifos-methyl – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed – alvorligt og uopretteligt tab – foreligger ikke)	18
2020/C 255/25	Sag T-77/20 RII R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 8. juni 2020 — Industrias Afrasa mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – plantebeskyttelsesmidler – forordning (EF) nr. 1107/2009 – gennemførelsesforordning (EU) 2020/17 – ikke-fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet chlorpyrifos-methyl – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed – alvorligt og uerstatteligt tab – foreligger ikke)	19
2020/C 255/26	Sag T-283/20: Sag anlagt den 13. maj 2020 — Billions Europe m.fl. mod Kommissionen	20
2020/C 255/27	Sag T-296/20: Sag anlagt den 12. maj 2020 — Foz mod Rådet	21

2020/C 255/28	Sag T-297/20: Sag anlagt den 22. maj 2020 — Fashioneast og AM.VI. mod EUIPO — Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)	22
2020/C 255/29	Sag T-325/20: Sag anlagt den 25. maj 2020 — Unger Marketing International mod EUIPO — Orben Wasseraufbereitung (Vandrensere)	23
2020/C 255/30	Sag T-332/20: Sag anlagt den 29. maj 2020 — König Ludwig International mod EUIPO (Royal Bavarian Beer)	23
2020/C 255/31	Sag T-333/20: Sag anlagt den 1. juni 2020 — Fidia farmaceutici mod EUIPO — Giuliani (IALO TSP)	24
2020/C 255/32	Sag T-337/20: Sag anlagt den 27. maj 2020 — Hochmann Marketing mod EUIPO (bittorrent)	25
2020/C 255/33	Sag T-341/20: Sag anlagt den 29. maj 2020 — EAB mod EUIPO (RADIOSHUTTLE)	26
2020/C 255/34	Sag T-355/20: Sag anlagt den 5. juni 2020 — Krasnyj Octyabr mod EUIPO — Spółdzielnia »Pokój« (Pokój TRADYCJA JAKOŚĆ KRÓWKA SŁODKIE CHWILE Z DZIECIŃSTWA TRADYCYJNA RECEPTURA)	26
2020/C 255/35	Sag T-356/20: Sag anlagt den 8. juni 2020 — Jiruš mod EUIPO — Nile Clothing (Racing Syndicate)	27
2020/C 255/36	Sag T-359/20: Sag anlagt den 8. juni 2020 — Team Beverage mod EUIPO — Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung (Team Beverage)	28
2020/C 255/37	Sag T-361/20: Sag anlagt den 10. juni 2020 — El Corte Inglés mod EUIPO — Europull (GREEN COAST)	28
2020/C 255/38	Sag T-362/20: Sag anlagt den 11. juni 2020 — Acciona mod EUIPO — Agencia Negociadora PB (REACCIONA)	29
2020/C 255/39	Sag T-363/20: Sag anlagt den 9. juni 2020 — Krasnyj Octyabr mod EUIPO — Spółdzielnia »Pokój« (KRÓWKA MLECZNA Milk FUDGE)	30
2020/C 255/40	Sag T-365/20: Sag anlagt den 11. juni 2020 — Birkenstock Sales mod EUIPO (formen på et mønster fra en skosål)	31
2020/C 255/41	Sag T-366/20: Sag anlagt den 12. juni 2020 — 1031023 B.C. mod EUIPO — Bodegas San Valero (Gengivelse af en cirkulær bestanddel, der ligner et penselstrøg)	31
2020/C 255/42	Sag T-368/20: Sag anlagt den 12. juni 2020 — Smiley Miley mod EUIPO — Cyrus Trademarks (MILEY CYRUS)	32
2020/C 255/43	Sag T-369/20: Sag anlagt den 13. juni 2020 — EFFAS mod EUIPO — CFA Institute (CEFA Certified European Financial Analyst)	33
2020/C 255/44	Sag T-370/20: Sag anlagt den 11. juni 2020 — KL mod EIB	33
2020/C 255/45	Sag T-374/20: Sag anlagt den 15. juni 2020 — KM mod Kommissionen	34
2020/C 255/46	Sag T-378/20: Sag anlagt den 19. juni 2020 — Ryanair mod Kommissionen	35
2020/C 255/47	Sag T-379/20: Sag anlagt den 19. juni 2020 — Ryanair mod Kommissionen	36

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 255/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 247 af 27.7.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 240 af 20.7.2020

EUT C 230 af 13.7.2020

EUT C 222 af 6.7.2020

EUT C 215 af 29.6.2020

EUT C 209 af 22.6.2020

EUT C 201 af 15.6.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. maj 2020 — Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości tidligere ECO-WIND Construction S.A. mod Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach — Polen)

(Sag C-727/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv (EU) 2015/1535 – tekniske standarder og forskrifter – indenergi-generatorer – direktiv 2006/123/EF – begrebet »tjenesteydelse« – miljø – direktiv 2009/28/EF – fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder – bindende nationale overordnede mål – national regel om godkendelsesprocedurer, der finder anvendelse på anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder – forholdsmæssighed – en medlemsstats lovgivning, der fastsætter begrænsninger angående opstillingen af vindmøller)

(2020/C 255/02)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości, tidligere ECO-WIND Construction S.A.

Sagsøgt: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester skal fortolkes således, at kravet om, at opstillingen af en vindmølle er underlagt betingelsen om en minimumsafstand mellem denne og ejendomme, der anvendes til beboelse, ikke udgør en teknisk forskrift, hvorom der skal gives meddelelse i henhold til dette direktivs artikel 5, for så vidt som dette krav ikke fører til rent marginale former for anvendelse af vindenergi-generatorer, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 15, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at en national lovgivning, der gør opstillingen af en vindmølle betinget af overholdelsen af en minimumsafstand mellem denne og ejendomme, der anvendes til beboelse, ikke er omfattet af regler, som underkaster adgangen til at optage eller udøve servicevirksomhed en territorial begrænsning, navnlig i form af begrænsninger med hensyn til en minimumsafstand mellem tjenesteyderne, som medlemsstaterne i henhold til dette direktivs artikel 15, stk. 7, skal give Europa-Kommissionen meddelelse om.

- 3) Artikel 3, stk. 1, første afsnit, og artikel 13, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015, skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en lovgivning, der gør opstillingen af en vindmølle betinget af overholdelsen af en minimumsafstand mellem denne og ejendomme, der anvendes til beboelse, for så vidt som denne lovgivning er nødvendig og forholdsmæssig med hensyn til den pågældende medlemsstats bindende nationale overordnede mål, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 134 af 16.4.2018.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. maj 2020 — IL m.fl. mod Land Nordrhein-Westfalen
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)**

(Sag C-535/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – Århuskonventionen – direktiv 2011/92/EU – vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet – offentlig deltagelse i beslutningsprocesser – uregelmæssigheder i forbindelse med tilladelsesproceduren for et projekt – adgang til prøvelse – begrænsninger i henhold til national lovgivning – direktiv 2000/60/EF – Den Europæiske Unions vandpolitiske foranstaltninger – forringelse af en grundvandsforekomst – regler for vurdering – privatpersoners ret til at vedtage foranstaltninger med henblik på at forebygge forurening – søgsmålskompetence ved de nationale domstole)

(2020/C 255/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: IL, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, RC og SB, som arvinger efter QD, TA, UZ, VY og WX

Sagsøgt: Land Nordrhein-Westfalen

Konklusion

- 1) Artikel 11, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet skal fortolkes således, at bestemmelsen tillader medlemsstaterne at fastsætte, at når en processuel fejl, som afgørelsen om tilladelse til et projekt er behæftet med, ikke er af en sådan art, at den kan ændre indholdet af denne afgørelse, kan en påstand om annullation af denne afgørelse alene antages til realitetsbehandling, såfremt den pågældende uregelmæssighed har frataget sagsøgeren dennes ret til at deltage i den beslutningsproces på miljøområdet, som er sikret ved direktivets artikel 6.
- 2) Artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger skal fortolkes således, at den er til hinder for, at den kompetente myndigheds kontrol med overholdelsen af de i artiklen fastsatte forpligtelser, herunder forpligtelsen til at forebygge forringelse af tilstanden for de vandområder — såvel overfladevand som grundvand — der berøres af et projekt, først kan finde sted, efter at der er givet tilladelse til projektet.

Artikel 6 i direktiv 2011/92 skal fortolkes således, at de oplysninger, der skal stilles til rådighed for offentligheden under tilladelsesproceduren for et projekt, skal omfatte de data, der er nødvendige for at vurdere projektets indvirkning på vandmiljøet, henset til de kriterier og forpligtelser, der navnlig er fastsat i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/60.

- 3) Artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), i direktiv 2000/60 skal fortolkes således, at der foreligger en forringelse af den kemiske tilstand af en grundvandsforekomst som følge af et projekt i tilfælde af dels en overskridelse af mindst ét af kvalitetskravene eller tærskelværdierne som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EØF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvand mod forurening og forringelse, dels en forventet stigning i koncentrationen af et forurenende stof, når den fastsatte tærskel for dette stof allerede er overskredet. De værdier, der er målt på hvert overvågningspunkt, skal tages i betragtning individuelt.
- 4) Artikel 1, stk. 1, litra b), artikel 1, stk. 2, første led, og artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2000/60, sammenholdt med artikel 19 TEU og artikel 288 TEUF, skal fortolkes således, at medlemmerne af den offentlighed, der er berørt af et projekt, for de kompetente nationale domstole skal kunne påberåbe sig en tilsidesættelse af forpligtelsen til at forebygge forringelsen af vandområder og forpligtelsen til at forbedre deres tilstand, såfremt denne tilsidesættelse berører dem direkte.

(¹) EUT C 427 af 26.11.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. maj 2020 — Interseroh Dienstleistungs GmbH mod SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Stuttgart — Tyskland)

(Sag C-654/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – overførsel af affald – forordning (EF) nr. 1013/2006 – procedure med forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke – generelle oplysningskrav – bilag III A – blanding af papir, pap og papirprodukter – indgang B3020 i bilag IX til Baselkonventionen – interfererende stoffer – en blanding forurenat af andre materialer – miljømæssigt forsvarlig nyttiggørelse)

(2020/C 255/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Interseroh Dienstleistungs GmbH

Sagsøgt: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Konklusion

1. Artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2015/2002 af 10. november 2015, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse på blandet affald af papir, pap og papirprodukter, hvoraf hver affaldstype henhører under et af de første tre led i indgang B3020 i bilag IX til konventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelsen heraf, som blev undertegnet i Basel den 22. marts 1989 og godkendt på De Europæiske Fællesskabers vegne ved Rådets afgørelse 93/98/EØF af 1. februar 1993, der er gengivet i bilag V, del 1, liste B, til denne forordning, og som indeholder op til 10 % interfererende stoffer.

2. Artikel 3, stk. 2, litra b), i forordning nr. 1013/2006, som ændret ved forordning 2015/2002, skal fortolkes således, at denne bestemmelse finder anvendelse på sådant blandet affald, såfremt dette affald dels ikke indeholder stoffer, der henhører under fjerde led i indgang B3020 i bilag IX til denne konvention, der er gengivet i del 1, liste B, i bilag V til denne forordning, dels opfylder betingelserne i punkt 1 i bilag III A til den nævnte forordning, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 35 af 28.1.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 28. maj 2020 — World Comm Trading Gfz SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-684/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 90 – artikel 184–186 – princippet om momsens neutralitet – regulering af det oprindeligt foretagne fradrag – rabatter på leveringer af varer inden for Fællesskabet og interne leveringer af varer)

(2020/C 255/05)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: World Comm Trading Gfz SRL

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Konklusion

- 1) Artikel 185 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at nationale skattemyndigheder kan pålægge en afgiftspligtig person en regulering af det oprindeligt foretagne fradrag af merværdiafgift, når disse myndigheder som følge af den afgiftspligtige persons opnåelse af rabatter på interne leveringer af varer finder, at det oprindeligt foretagne fradrag var større end det, som den afgiftspligtige person var berettiget til at foretage.
- 2) Artikel 185 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at der skal ske regulering af et oprindeligt foretaget fradrag af merværdiafgift (moms) for så vidt angår en afgiftspligtig person, der er etableret i en medlemsstat, selv når denne afgiftspligtige persons leverandør har bragt sine aktiviteter i denne medlemsstat til ophør, og den nævnte leverandør derfor ikke længere kan anmode om tilbagebetaling af en del af den moms, som denne har betalt.

(¹) EUT C 44 af 4.2.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. maj 2020 — Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH mod Stadt Köln (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-796/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – artikel 2, stk. 1, nr. 5) – artikel 12, stk. 4 – artikel 18, stk. 1 – begrebet »gensidigt bebyrdende kontrakt« – kontrakt mellem to ordregivende myndigheder, som forfølger et »fælles mål af offentlig interesse« – tilrådighedsstillelse af software beregnet til koordinering af brandvæsenets indsats – mangel på pengemæssig modværdi – tilknytning til en samarbejdsaftale om gensidig og vederlagsfri tilrådighedsstillelse af supplerende moduler af denne software – ligebehandlingsprincippet – forbud mod at stille en privat virksomhed i en fordelagtig situation i forhold til sine konkurrenter)

(2020/C 255/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH

Sagsøgt: Stadt Köln

Procesdeltager: Land Berlin

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at en aftale, der dels fastsætter, at en ordregivende myndighed gratis stiller software til rådighed for en anden ordregivende myndighed, dels er knyttet til en samarbejdsaftale, i henhold til hvilken hver part i denne aftale er forpligtet til gratis at stille mulige fremtidige egne softwareudviklinger til rådighed for den anden, udgør en »offentlig kontrakt« i henhold til dette direktivs artikel 2, stk. 1, nr. 5), når det fremgår såvel af disse aftalers indhold som af den gældende nationale lovgivning, at den nævnte software i princippet skal tilpasses.
- 2) Artikel 12, stk. 4, i direktiv 2014/24 skal fortolkes således, at et samarbejde mellem ordregivende myndigheder kan udelukkes fra anvendelsesområdet for de i dette direktiv fastsatte regler om offentlige udbud, såfremt det nævnte samarbejde vedrører støtteaktiviteter til de offentlige tjenesteydelser, der skal leveres — selv individuelt — af hver samarbejdspartner, forudsat at disse støtteaktiviteter bidrager til en reel udførelse af de nævnte offentlige tjenesteydelser.
- 3) Artikel 12, stk. 4, i direktiv 2014/24, sammenholdt med 33. betragtning, andet afsnit, til og artikel 18, stk. 1, i dette direktiv, skal fortolkes således, at et samarbejde mellem ordregivende myndigheder i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet ikke må indebære, at en privat virksomhed stilles i en fordelagtig situation i forhold til sine konkurrenter.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 11.3.2019.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. maj 2020 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-33/19) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – jernbanesikkerhed – direktiv 2004/49/EF – artikel 21, stk. 1 og 2 – manglende vedtagelse af bestemmelser med henblik på at sikre undersøgelsesorganets organisatoriske uafhængighed og dets selvstændige adgang til tilstrækkelige ressourcer)

(2020/C 255/07)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Vrignon, C. Georgieva-Kecsmar og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien (ved L. Zaharieva og E. Petranova, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Bulgarien er ikke efterkommet sine forpligtelser i henhold til artikel 21, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (»jernbanesikkerhedsdirektivet«), idet den har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at undersøgelsesorganet er uafhængigt af infrastrukturforvalteren, kontrolleret af ministeren for transport, informationsteknologi og kommunikation, og for at sikre, at dette organ er uafhængigt af denne forvalter med hensyn til nævnte organs adgang til tilstrækkelige ressourcer til at udføre sine opgaver.
- 2) Republikken Bulgarien betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 122 af 1.4.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. maj 2020 — Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos mod Europa-Kommissionen

(Sag C-309/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 73, stk. 1, i Rettens procesreglement – Rettens kendelse, hvorved et søgsmål i mangel af en egenhændig underskrift blev afvist – stævning i papirform påtrykt en bekræftet elektronisk underskrift)

(2020/C 255/08)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos, Villarcayo (ved advokater J. Azcárate Olano og E. Almarza Nantes)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og I. Naglis, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

2) Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 263 af 5.8.2019.

Appel iværksat den 25. august 2019 af CJ til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 27. juni 2019 i sag T-1/19, CJ mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag C-634/19 P)

(2020/C 255/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: CJ (ved dikigoros V. Koliass)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol

Ved kendelse af 16. juni 2020 fastslog Domstolen (Syvende Afdeling), at appellen forkastes som åbenbart ugrundet, og at CJ bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven Kasatsionen sad (Bulgarien) og Sofiyski Rayonen sad (Bulgarien) henholdsvis den 6. november 2019 og den 3. december 2019 — »Marvik-Pastrogor« EOOD og »RODES — 08« EOOD

(Sagerne C-818/19 og C-878/19)

(2020/C 255/10)

Processprog: bulgarsk

De forelæggende retter

Varhoven Kasatsionen sad og Sofiyski Rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Marvik-Pastrogor« EOOD og »RODES — 08« EOOD

Sagsøgt: Darzhavata, predstavlyavana ot Ministara na finansite og Narodno sabranie na Republika Bulgaria

Ved kendelse af 30. april 2020 har Domstolen (Tiende Afdeling) fastslået, at det er åbenbart, at den ikke har kompetence til at besvare de forelagte spørgsmål.

Appel iværksat den 20. januar 2020 af Rezon OOD til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 20. november 2019 i sag T-101/19 — Rezon mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (imot.bg)

(Sag C-26/20 P)

(2020/C 255/11)

Processprog: bulgarsk

Parter

Appellant: Rezon OOD (ved advokat M. Yordanova-Harizanova)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 21. april 2020 besluttet, at appellen forkastes, idet den er åbenbart ugrundet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 16. april 2020 — ET, som kurator for Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG (AB KG) mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-165/20)

(2020/C 255/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ET, som kurator for Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG (AB KG)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ og direktiv 2008/101/EF⁽²⁾ henses til 20. betragtning til direktiv 2008/101/EF fortolkes således, at de er til hinder for at annullere en gratistildeling af luftfartskvoter til en luftfartøjsoperatør for 2018, 2019 og 2020, når tildelingen er sket for 2013-2020, og luftfartøjsoperatøren har indstillet sine luftfartsaktiviteter i 2017 på grund af konkurs?

Skal artikel 3f, stk. 1, i direktiv 2003/87/EG fortolkes således, at annullationen af tildelingsafgørelsen efter indstilling af luftfartsaktiviteterne på grund af konkurs afhænger af, om luftfartsaktiviteterne fortsættes af andre luftfartøjsoperatører? Skal artikel 3f, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF fortolkes således, at der er tale om en fortsættelse af luftfartsaktiviteterne, når der (for så vidt angår det konkursramte luftfartsselskabs forretning med korte og mellemlange ruter) delvis er foretaget salg af landingsrettigheder i såkaldte koordinerede lufthavne (»slots«) til tre andre lufttransportoperatører?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Er bestemmelserne i artikel 10, stk. 5, artikel 29, artikel 55, stk. 1, litra a), og stk. 3, samt artikel 56 i forordning (EU) 389/2013⁽³⁾ forenelige med direktiv 2003/87/EF og direktiv 2008/101/EF og gyldige, for så vidt som de er til hinder for at udstede gratis luftfartskvoter, der er blevet tildelt, men endnu ikke udstedt, såfremt luftfartsoperatøren indstiller luftfartsaktiviteterne på grund af konkurs?

3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal direktiv 2003/87/EF og 2008/101/EF fortolkes således, at det i henhold til EU-retten er bydende nødvendigt at annullere afgørelsen om gratistildeling af luftfartskvoter?

4. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende og såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 3c, stk. 3a), artikel 28a, stk. 1 og 2, samt artikel 28b, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF som ændret ved direktiv (EU) 2018/410⁽⁴⁾ fortolkes således, at den tredje handelsperiode ikke udløber ved udgangen af 2020 men derimod først i 2023?

5. Såfremt det fjerde spørgsmål besvares benægtende:

Kan en ret til mertildeling af gratis emissionskvoter til luftfartøjsoperatører for tredje handelsperiode efter udløbet af tredje handelsperiode opfyldes med en ret til tildeling for fjerde handelsperiode, hvis eksistensen af en sådan ret til tildeling først fastslås retsligt efter udløbet af tredje handelsperiode, eller bortfalder en ret til tildeling, som endnu ikke er opfyldt, med udløbet af tredje handelsperiode?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT 2003, L 275, s. 32)

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19.11.2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet (EUT 2009, L 8, s. 3)

(³) Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2.5.2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og nr. 1193/2011 (EUT 2013, L 122, s. 1).

(⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14.3.2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afgørelse (EU) 2015/1814 (EUT 2018, L 76, s. 3)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos administracinis teismo (Litauen)
den 28. april 2020 — OT mod Vyriausiąją tarnybinės etikos komisiją**

(Sag C-184/20)

(2020/C 255/13)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos administracinis teismo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OT

Sagsøgt: Vyriausiąją tarnybinės etikos komisija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den betingelse, der er fastsat i forordningens ⁽¹⁾ artikel 6, stk. 1, litra e), hvorefter behandling skal være nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, henset til kravene i forordningens artikel 6, stk. 3, herunder kravet om, at medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges, og ligeledes henset til chartrets ⁽²⁾ artikel 7 og 8, fortolkes således, at der i national ret ikke kan fastsættes krav om videregivelse af private interesser og disse erklæringers offentliggørelse på webstedet for den dataansvarlige, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (den øverste etiske kommission), hvorved alle personer med adgang til internettet gives adgang til disse oplysninger?
- 2) Skal forbuddet mod behandling af særlige kategorier af personoplysninger i forordningens artikel 9, stk. 1, under hensyntagen til de betingelser, der er fastsat i forordningens artikel 9, stk. 2, herunder betingelsen i denne bestemmelses litra g), om at behandling skal være nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og stå i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, skal respektere det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikre passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, ligeledes henset til chartrets artikel 7 og 8, fortolkes således, at der i national ret ikke kan fastsættes krav om videregivelse af oplysninger vedrørende erklæringer om private interesser, der kan videregive personoplysninger, herunder oplysninger, som giver mulighed for at fastslå en persons politiske holdninger, fagforeningsmæssige tilhørsforhold, seksuelle orientering og andre personlige oplysninger, og disse oplysningers offentliggørelse på webstedet for den dataansvarlige, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, hvorved alle personer med adgang til internettet gives adgang til disse oplysninger?

⁽¹⁾ Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (general forordning om databeskyttelse) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2012 C 326, s. 391).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 28. april
2020 — JL mod BMW Bank GmbH samt DT mod Volkswagen Bank GmbH**

(Sag C-187/20)

(2020/C 255/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Ravensburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: JL og DT

Sagsøgte: BMW Bank GmbH og Volkswagen Bank GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at kreditaftalen for så vidt angår oplysninger om kredittypen i givet fald skal angive, at der er tale om en tilknyttet kreditaftale og/eller en tidsbegrænset kreditaftale?
- 2) Skal artikel 10, stk. 2, litra d), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at kreditaftalen, når der er tale om tilknyttede kreditaftaler, som indgås til finansiering af køb af en vare, og kreditbeløbet udbetales til sælgeren, med hensyn til betingelserne for at udnytte kreditmuligheden skal angive, at kredittageren fritages for sin pligt til at betale købsprisen i tilsvarende omfang, og sælgeren er forpligtet til at udlevere varen til ham, såfremt købsprisen er erlagt fuldt ud?
- 3) Skal artikel 10, stk. 2, litra l), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at kreditaftalen
 - a) skal angive den gældende sats for morarenter på tidspunktet for indgåelse af aftalen som et absolut tal, men som minimum den gældende referencesats (i det foreliggende tilfælde basisrentesatsen i henhold til BGB's § 247), på grundlag af hvilken den gældende sats for morarenter beregnes ved et tillæg (i det foreliggende tilfælde fem procentpoint i henhold til BGB's § 288, stk. 1, andet punktum), som et absolut tal?
 - b) skal forklare konkret, hvordan satsen for morarenter tilpasses, men som minimum skal henvide til de nationale bestemmelser, hvoraf tilpasningen af satsen for morarenter fremgår (BGB's § 247 og § 288, stk. 1, andet punktum)?
- 4) a) Skal artikel 10, stk. 2, litra r), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at kreditaftalen skal angive en konkret, for forbrugeren forståelig metode til beregning af den kompensation for førtidig indfrielse, der skal betales ved førtidig tilbagebetaling af lånet, således at forbrugeren som minimum tilnærmelsesvis kan beregne, hvor meget den kompensation, der skal betales i tilfælde af førtidig indfrielse, andrager?
 - b) [Såfremt spørgsmål a) ovenfor besvares bekræftende]:

Er artikel 10, stk. 2, litra r), og artikel 14, stk. 1, andet punktum, i direktiv 2008/48/EF til hinder for en national ordning, hvorefter fristen for udøvelse af fortrydelsesretten i henhold til artikel 10, stk. 2, litra r), i 2008/48/EF i tilfælde af ufuldstændige angivelser i kreditaftalen alligevel begynder at løbe ved kontraktens indgåelse, og den eneste retsfølge, der indtræder, er bortfald af kreditgiverens ret til kompensation for den førtidige tilbagebetaling af kreditten?
- 5) Skal artikel 10, stk. 2, litra s), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således,
 - a) at kreditaftalen også skal angive parternes rettigheder vedrørende opsigelse af kreditaftalen i henhold til national ret, navnlig også låntagerens ret til at opsig af en væsentlig grund i henhold til BGB's § 314 i forbindelse med tidsbegrænsede låneaftaler, og at den paragraf, der regulerer denne opsigelsesret, skal nævnes udtrykkeligt?
 - b) [Såfremt spørgsmål a) ovenfor besvares benægtende]:

at bestemmelsen ikke er til hinder for en national ordning, hvorefter en national særlig opsigelsesret skal angives som omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra s), i direktiv 2008/48/EF?
 - c) at kreditaftalen i forbindelse med samtlige opsigelsesrettigheder, som tilkommer kreditaftalens parter, skal oplyse om det gældende varsel for udøvelsen af opsigelsesretten og den form, hvori opsigelseserklæringen skal afgives?
- 6) Skal artikel 10, stk. 2, litra t), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at kreditaftalen skal angive de væsentlige formelle betingelser for indbringelse af en klage og/eller tvistbilæggelse i henhold til proceduren for udenretslige klager og/eller bilæggelse af tvister? Er det utilstrækkeligt, hvis der i så henseende henvises til et procesreglement for den udenretslige klage og/eller tvistbilæggelse, der kan findes på internettet?

7) Er det i forbindelse med en forbrugerkreditaftale udelukket, at kreditgiveren kan gøre gældende, at forbrugeren har fortabt sin mulighed for at udøve fortrydelsesretten i henhold til artikel 14, stk. 1, første punktum, i direktiv 2008/48/EF,

a) når en af de obligatoriske oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48/EF hverken er indeholdt behørigt i kreditaftalen eller efterfølgende er blevet givet behørigt, og den periode, hvori denne fortrydelsesret kan udøves i henhold til artikel 14, stk. 1, direktiv 2008/48/EF, ikke er begyndt at løbe?

b) [såfremt spørgsmål a) ovenfor besvares benægtende]:

når fortabelsen i det væsentlige støttes på den tid, der er gået siden aftalens indgåelse, og/eller på den omstændighed, at begge kontrahenter har opfyldt aftalen fuldt ud, og/eller at kreditgiveren har disponeret over det tilbagebetalte lånebeløb eller tilbageleveringen af kreditgarantier, og/eller (i tilfælde af, at kreditaftalen er knyttet til en købsaftale) på, at forbrugeren har brugt eller solgt den finansierede genstand, men forbrugeren i den relevante periode og på det tidspunkt, hvor de relevante omstændigheder indtrådte, ikke havde kendskab til sin fortsatte fortrydelsesret og heller ikke er ansvarlig for dette manglende kendskab, og kreditgiveren heller ikke kunne gå ud fra, at forbrugeren havde kendskab hertil?

8) Er det i forbindelse med en forbrugerkreditaftale udelukket, at kreditgiveren kan gøre gældende, at forbrugers udøvelse af fortrydelsesretten i henhold til artikel 14, stk. 1, første punktum, i direktiv 2008/48/EF, udgør et misbrug af rettigheder,

a) når en af de obligatoriske oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48/EF hverken er angivet behørigt i kreditaftalen eller efterfølgende er blevet givet behørigt, og den periode, hvori denne fortrydelsesret kan udøves i henhold til artikel 14, stk. 1, direktiv 2008/48/EF, således ikke er begyndt at løbe?

b) [såfremt spørgsmål a) ovenfor besvares benægtende]:

når udøvelsen af rettigheder på en måde, der udgør misbrug, i det væsentlige støttes på den tid, der er gået siden aftalens indgåelse, og/eller på den omstændighed, at begge kontrahenter har opfyldt aftalen fuldt ud, og/eller at kreditgiveren har disponeret over det tilbagebetalte lånebeløb eller tilbageleveringen af kreditgarantier, og/eller (i tilfælde af, at kreditaftalen er knyttet til en købsaftale) på, at forbrugeren har brugt eller solgt den finansierede genstand, men forbrugeren i den relevante periode og på det tidspunkt, hvor de relevante omstændigheder indtrådte, ikke havde kendskab til sin fortsatte fortrydelsesret og heller ikke er ansvarlig for dette manglende kendskab, og kreditgiveren heller ikke kunne gå ud fra, at forbrugeren havde kendskab hertil?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (kredsdomstolen i Sofia, Bulgarien) den 14. maj 2020 — »Toplofikatsia Sofia« EAD, »ChEZ Elektro Balgaria« AD og »Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia« EOOD

(Sag C-208/20)

(2020/C 255/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: »Toplofikatsia Sofia« EAD, »ChEZ Elektro Balgaria« AD og »Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia« EOOD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 20, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder, princippet om forbud mod forskelsbehandling og ækvivalensprincippet vedrørende processuelle foranstaltninger i nationale retssager samt artikel 1, [stk. 1,] litra a), i forordning (EF) nr. 1206/2001 ⁽¹⁾ om samarbejde mellem medlemsstaternes retter for så vidt angår bevisoptagelse i sager om civile og kommercielle spørgsmål fortolkes således, at den nationale ret, ved hvilken en sag er anlagt, såfremt den nationale lovgivning, der gælder for denne ret, fastsætter, at retten skal indhente en officiel oplysning om sagsøgtes adresse i rettens egen stat, og det fastslås, at den pågældende sagsøgte opholder sig i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, er forpligtet til at indhente en oplysning om sagsøgtes adresse hos de kompetente myndigheder i den stat, hvor sagsøgte opholder sig?
- 2) Skal artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽²⁾ af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område sammenholdt med princippet om, at den nationale ret skal sikre processuelle rettigheder med henblik på en effektiv beskyttelse af de rettigheder, der følger af EU-retten, fortolkes således, at den nationale ret i forbindelse med lokaliseringen af en skyldners sædvanlige opholdssted, som i henhold til den nationale lovgivning er en forudsætning for at gennemføre en ensidig formel procedure uden bevisoptagelse, såsom betalingspåkravsproceduren, er forpligtet til at fortolke enhver begrundet mistanke om, at skyldneren har sit sædvanlige opholdssted i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, som manglende retsgrundlag for at udstede et betalingspåbud henholdsvis som grundlag for, at betalingspåbuddet ikke får retskraft?
- 3) Skal artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område sammenholdt med princippet om, at den nationale ret skal sikre processuelle rettigheder med henblik på en effektiv beskyttelse af de rettigheder, der følger af EU-retten, fortolkes således, at denne bestemmelse forpligter en national ret, som efter at have udstedt et betalingspåbud over for en bestemt skyldner har konstateret, at den pågældende skyldner sandsynligvis ikke har noget sædvanligt opholdssted i den stat, hvor retten er beliggende, og på den betingelse, at dette i henhold til national lovgivning udgør en hindring for udstedelsen af et betalingspåbud over for en sådan skyldner, til ex officio at ophæve det udstedte betalingspåbud, selv om der ikke findes en udtrykkelig lovbestemmelse desangående?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende, skal de deri nævnte bestemmelser da fortolkes således, at de forpligter den nationale ret til at ophæve det udstedte betalingspåbud, når den har foretaget en efterprøvelse og med sikkerhed har konstateret, at skyldneren ikke har noget sædvanligt opholdssted i den stat, hvor den domstol, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende?

⁽¹⁾ EFT 2001, L 174, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

Sag anlagt den 1. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik**(Sag C-227/20)**

(2020/C 255/16)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Tricot og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 511/2014 af 16. april 2014 om de overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere ⁽¹⁾, idet den ikke har fastsat bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af artikel 4 og 7 i forordning nr. 511/2014, ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af disse bestemmelser, ikke har sikret, at sanktionerne er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, og idet den ikke senest den 11. juni 2015 underrettede Kommissionen om disse bestemmelser om sanktioner.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør gældende, at Den Italienske Republik endnu ikke har fastsat bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af artikel 4 og 7 i forordning nr. 511/2014, til trods for at disse bestemmelser for det første burde have været fastsat i medlemsstaternes retsordener senest den 11. juni 2014, og medlemsstaterne for det andet burde have efterlevet disse bestemmelser og truffet »alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf«, således som det fremgår af sidste del af artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 511/2014.

Tilsidesættelsen af denne forordnings artikel 11 vedrører ligeledes den omstændighed, at Den Italienske Republik har undladt at underrette Kommissionen om bestemmelserne om sanktioner. I henhold til artikel 11 var Den Italienske Republik nemlig forpligtet til at underrette Kommissionen om »de i stk. 1« omhandlede bestemmelser, dvs. om »bestemmelser [ne] om sanktioner for overtrædelser af artikel 4 og 7« senest den 11. juni 2015.

(¹) EUT 2014, L 150, s. 59.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 3. juni 2020 — AAS »BTA Baltic Insurance Company« mod Valsts ieņēmumu dienests

(Sag C-230/20)

(2020/C 255/17)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AAS »BTA Baltic Insurance Company«

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 195 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 (¹) af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks — som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 (²) af 16. november 2000 — fortolkes således, at den i bestemmelsen omhandlede kautionist anses for debitor i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i [samme forordnings] artikel 221, stk. 3, og at den i nævnte artikel 221, stk. 3, fastsatte frist derfor ligeledes er gældende for denne?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal det da forstås således, at kautionisten i henhold til den nævnte forordnings artikel 232, stk. 1, litra a), skal anses for at være den person, som fuldbyrdelsen af afgørelsen eller inddrivelsen af skylden er rettet imod, eller er en person, som berøres af fuldbyrdelsen, og at den pågældende kautionist følgelig er underlagt medlemsstatens lovgivning vedrørende fuldbyrdelse, herunder reglerne om frister?
- 3) Såfremt kautionisten i henhold til de gældende EU-retlige forskrifter hverken anses for debitor i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 221, stk. 3, for at være den person, som fuldbyrdelsen af afgørelsen eller inddrivelsen af skylden er rettet imod, eller for en person, som er berørt af fuldbyrdelsen, kan det af retssikkerhedsprincippet afledte krav om overholdelse af en rimelig forældelsesfrist da anvendes over for kautionisten?

(¹) EUT 1992, L 302, s. 1.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16.11.2000 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 2000, L 311, s. 17).

RETTE

Retdens dom af 10. juni 2020 — B.D. mod EUIPO — Philicon-97 (PHILIBON)

(Sag T-717/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket PHILIBON – det ældre nationale figurmærke PHILICON – relativ registreringshindring – varemærke, der er vitterlig kendt i den i artikel 6a i Pariserkonventionen angivne betydning – artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2020/C 255/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: B.D. — Boyer Developpement (Moissac, Frankrig) (ved advokat E. Junca)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Lapinskaite, A. Folliard-Monguiral, H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Philicon-97 AD (Plovdiv, Bulgarien) (ved advokaterne V. Pavlov og M. Lazarov)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. oktober 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 375/2018-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Philicon 97 og B. D. — Boyer Developpement.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) B. D. — Boyer Developpement betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 11.2.2019.

Retdens dom af 10. juni 2020 — Boyer mod EUIPO — Philicon-97 (PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com)

(Sag T-718/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærke PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com – ældre nationale figurmærke PHILICON – relativ registreringshindring – varemærke, der er vitterlig kendt i den i artikel 6a i Pariserkonventionen angivne betydning – artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2020/C 255/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Boyer (Moissac, Frankrig) (ved advokat E. Junca)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Lapinskaite, A. Folliard-Monguiral, H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Philicon-97 AD (Plovdiv, Bulgarien) (ved advokaterne V. Pavlov og M. Lazarov)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. oktober 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 374/2018-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Philicon 97 og Boyer.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Boyer betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 54 af 11.2.2019.

Rettens dom af 10. juni 2020 — Louis Vuitton Malletier mod EUIPO — Wisniewski (Gengivelse af et skakternmønster)

(Sag T-105/19) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærk, der gengiver et skakternmønster – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – velkendte kendsgerninger – fornødent særpræg opnået ved brug – samlet bedømmelse af beviser for fornødent særpræg opnået ved brug – artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 59, stk. 1 og 2, i forordning 2017/1001]

(2020/C 255/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Louis Vuitton Malletier (Paris, Frankrig) (ved advokaterne P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi, N. Parrotta og P.-Y. Gautier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Norbert Wisniewski (Warszawa, Polen)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. november 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 274/2017-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Norbert Wisniewski og Louis Vuitton Malletier.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 22. november 2018 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 274/2017-2) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 10. juni 2020 — Leinfelder Uhren München mod EUIPO — Schafft (Leinfelder)(Sag T-577/19) ⁽¹⁾*(EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket Leinfelder – manglende reel brug af varemærket – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – misbrug af rettighed)*

(2020/C 255/21)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG (München, Tyskland) (ved advokat S. Lüft)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Thomas Schafft (München) (ved advokat V. Sandulache)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. maj 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1930/2018-2 og R 1937/2018-2) vedrørende en fortabelsessag mellem M. Schafft og Leinfelder Uhren München.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 30.9.2019.

Rettens kendelse af 11. juni 2020 — Lípidos Santiga mod Kommissionen(Sag T-561/19) ⁽¹⁾*(Annulationsøgsmål – energi – direktiv (EU) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder – begrænsning af anvendelsen af biobrændstoffer, der er produceret af fødevarer- og foderafgrøder – delegeret forordning (EU) 2019/807 – definition af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen (ILUC) – palmeolie – søgsmålskompetence – ikke umiddelbart berørt – afvisning)*

(2020/C 255/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lípidos Santiga, SA (Santa Perpètua de Mogoda, Spanien) (ved advokat P. Muñoz Fernández)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og Y. Marinova, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/807 af 13. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår fastsættelse af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen (EUT 2019, L 133, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Lípidos Santiga, SA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 328 af 30.9.2019.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. juni 2020 — Elevation — Engenharia mod Kommissionen**(Sag T-652/19 R)****(Særlige rettergangsformer – offentlige bygge- og anlægskontrakter – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)**

(2020/C 255/23)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Elevation — Engenharia, S.A. (Amadora, Portugal) (ved advokaterne M. Marques Mendes, R. Campos, A. Dias Henriques, M. Troncoso Ferrer og C. García Fernández)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Dintilhac og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 12. juli 2019, hvorved sagsøgeren for en periode på tre år blev udelukket fra udbuds- og tilskudsprocedurer, der finansieres af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) inden for rammerne af Rådets forordning (EU) 2015/323 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT 2015, L 58, s. 17), og hvorved der blev truffet bestemmelse om offentliggørelse af oplysningerne om udelukkelsen på Kommissionens websted.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 8. juni 2020 — Ascenza Agro mod Kommissionen**(Sag T-77/20 R)****(Særlige rettergangsformer – plantebeskyttelsesmidler – forordning (EF) nr. 1107/2009 – gennemførelsesforordning (EU) 2020/17 – ikke fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet chlorpyrifos-methyl – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed – alvorligt og uopretteligt tab – foreligger ikke)**

(2020/C 255/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ascenza Agro, SA (Setúbal, Portugal) (ved advokaterne K. Van Maldegem og P. Sellar, samt solicitor G. McElwee)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A Dawes, F. Castilla Contreras og I. Naglis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/17 af 10. januar 2020 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet chlorpyrifos-methyl, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2020, L 7, s. 11).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 8. juni 2020 — Industrias Afrasa mod Kommissionen

(Sag T-77/20 RII R)

(Særlige rettergangsformer – plantebeskyttelsesmidler – forordning (EF) nr. 1107/2009 – gennemførelsesforordning (EU) 2020/17 – ikke-fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet chlorpyrifos-methyl – begæring om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed – alvorligt og uerstatteligt tab – foreligger ikke)

(2020/C 255/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Industrias Afrasa, SA (Paterna, Spanien) (ved advokaterne K. Van Maldegem og P. Sellar samt solicitor G. McElwee)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes, F. Castilla Contreras og I. Naglis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/17 af 10.1.2020 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet chlorpyrifos-methyl, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2020, L 7, s. 11).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Sag anlagt den 13. maj 2020 — Billions Europe m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-283/20)

(2020/C 255/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Billions Europe Ltd (Stockton-on-Tees, Det Forenede Kongerige) og syv andre sagsøgere (ved advokaterne J. Montfort, T. Delille og P. Chopova-Leprêtre)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/217 ⁽¹⁾ («den anfægtede forordning») for så vidt som den vedrører titandioxid, dvs. femte betragtning til den anfægtede forordning, bilag I og bilag II til den anfægtede forordning, ændringerne til del 1 i bilag VI til forordning (EF) 1272/2008 ⁽²⁾ i bilag III til den anfægtede forordning og indførelsen af titandioxid i del 3 i bilag VI til forordning nr. 1272/2008 indført ved bilag III til den anfægtede forordning.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med flere bindende bestemmelser i forordning (EF) nr. 1272/2008 om regulering af klassificeringen af stofferne i den menneskelige sundhedsfare »carcinogenicitet«, herunder bl.a. artikel 36 og punkt 3.6 i bilag I til forordning (EF) nr. 1272/2008.
 - Udvalget for Risikovurdering begik flere alvorlige faktuelle fejl ved bedømmelsen af de foreliggende oplysninger og godtgjorde ikke på tilfredsstillende vis, at de foreliggende data er »pålidelige og acceptable« og antyder, at TiO₂ har den iboende egenskab at være kræftfremkaldende. Hvis Udvalget for Risikovurdering ikke havde begået sådanne fejl, ville det nødvendigvis have fremkommet med en udtalelse, som ville have støttet »ingen klassificering« af TiO₂. Derfor kunne TiO₂ ikke lovligt klassificeres.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter retssikkerhedsprincippet. De økonomiske operatører, herunder sagsøgerne, forhindres i at kende det nøjagtige indhold af deres forpligtelser og i at tage passende retslige skridt i denne henseende. Denne usikkerhed foreligger hvad angår omfanget af den harmoniserede klassificering, den planlagte brug af noterne og indvirkningen af den anfægtede forordning på den lovlige og regulerede status af de produkter, der er lavet af eller indeholder TiO₂, og fareklassificeringen af sådanne produkters affald.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med proportionalitetsprincippet, for så vidt som den er unødvendig (eftersom kræftfremkaldende virkninger kun blev observeret i dyrestudier udført under så ekstreme lungeoverbelastende betingelser, at de aldrig vil kunne opnås i virkelighedens værste tænkelige tilfælde) og at de ulemper, som forvoldes ved den harmoniserede klassificering af TiO₂, ikke står i forhold til de formål, som forfølges hermed.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede forordning udøvede sit skøn forkert og tilsidesatte sin omsorgspligt. Kommissionen støttede sig med henblik på at begrunde den anfægtede forordning blot på Udvalget for Risikovurderings udtalelse vedrørende TiO₂, og foretog ikke en tilstrækkelig bedømmelse af bevisværdien af sådan en udtalelse fra Udvalget for Risikovurdering, hvorved den tilsidesatte sine forpligtelser i denne henseende.
 - Kommissionen valgte en vid fortolkning af de krav til klassificering, mærkning og emballering, som regulerer den menneskelige sundhedsfare »carcinogenicitet« og hvad som kan udgøre et stofs »iboende egenskab«. Den støttede sig udelukkende på Udvalget for Risikovurdering, uden at bedømme omfanget og indvirkningen af en sådan vid fortolkning og uden at sætte passende grænser, som ville tillade en egentlig implementering. Herved baserede Kommissionen den anfægtede forordning på materielt forkerte fakta og undlod at tage hensyn til alle situationens relevante fakta og omstændigheder.

5. Femte anbringende om, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede forordning tilsidesatte artikel 37, stk. 4, i forordning nr. 1272/2008, dens pligt til god forvaltning, og sagsøgernes ret til at blive hørt. Sagsøgerne er navnlig blevet nægtet en passende mulighed for på hensigtsmæssig vis at fremkomme med kommentarer til selve udtalelsen fra Udvalget for Risikovurdering, som afveg betydeligt fra det oprindelige klassificeringsforslag både med hensyn til det anvendte videnskabelige rationale og med hensyn til den endelige konklusion om klassificeringen af TiO₂. Hvis sagsøgerne derimod havde fået en tilstrækkelig og formel mulighed for at kommentere på Udvalget for Risikovurderings udtalelse under vedtagelsen af denne, ville sådanne kommentarer sandsynligvis have ført til et andet udfald af beslutningsprocessen.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede forordning uden forudgående at have gennemført og dokumenteret en konsekvensvurdering har tilsidesat dens forpligtelser i henhold til den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽³⁾ og princippet om god forvaltning.

(¹) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/217 af 4.10.2019 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om berigtigelse af nævnte forordning (EUT 2020, L 44, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16.12.2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT 2008, L 353, s. 1).

(³) Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning af 13.4.2016 (EUT 2016, L 123, s. 1).

Sag anlagt den 12. maj 2020 — Foz mod Rådet

(Sag T-296/20)

(2020/C 255/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Amer Foz (Dubai, De Forenede Arabiske Stater) (ved advokat L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/212 af 17. februar 2020 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (¹) annulleres for så vidt angår sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/211 af 17. februar 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (²) annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om en åbenbar fejl ved vurderingen af de faktiske omstændigheder.

- Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet begik en åbenbar fejl ved vurderingen af de faktiske omstændigheder, idet det fandt, at sagsøgeren støtter Assadregimet og drager fordel heraf.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip.

- Sagsøgeren har gjort gældende, at de økonomiske konsekvenser af de sanktioner, der er iværksat over for ham, er katastrofale og uforholdsmæssige i forhold til formålet med de anfægtede retsakter.

3. Tredje anbringende om en uforholdsmæssig tilsidesættelse af ejendomsretten og retten til at udøve erhvervmæssig beskæftigelse.
4. Fjerde anbringende om magtmisbrug.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang.

⁽¹⁾ EUT 2020 L 43I, s. 6.

⁽²⁾ EUT 2020 L 43I, s. 1.

Sag anlagt den 22. maj 2020 — Fashioneast og AM.VI. mod EUIPO — Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)

(Sag T-297/20)

(2020/C 255/28)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Fashioneast Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) og AM.VI. Srl (Napoli, Italien) (ved advokaterne A. Camusso og M. Baghetti)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Moschillo Srl (Avellino, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Fashioneast Sàrl og AM.VI. Srl

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket RICH JOHN RICHMOND — EU-varemærke nr. 3 815 149

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. marts 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1381/2019-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren friholdes for betaling af alle gebyrer og omkostninger forbundet med behandling af klage- og ugyldighedssagen.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 18, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 25. maj 2020 — Unger Marketing International mod EUIPO — Orben Wasseraufbereitung (Vandrensere)

(Sag T-325/20)

(2020/C 255/29)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Unger Marketing International LLC (Bridgeport, Connecticut, De Forende Stater) (ved advokaterne T. Huber og K. von Seydlitz-Brandl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Orben Wasseraufbereitung GmbH & Co. KG (Wiesbaden, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Unger Marketing International LLC

Det omtvistede design: EF-design 2 555 425-0002

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. februar 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 740/2018-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af Unger afholdte omkostninger.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt af sagsøgeren, såfremt den anden part i sagen for appelkammeret intervenserer i sagen for Retten.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 65, stk. 1, litra f), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 29. maj 2020 — König Ludwig International mod EUIPO (Royal Bavarian Beer)

(Sag T-332/20)

(2020/C 255/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: König Ludwig International GmbH & Co. KG (Geltendorf, Tyskland) (ved advokaterne O. Spuhler og J. Stock)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket Royal Bavarian Beer — registreringsansøgning nr. 1 384 147

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. april 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1714/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, sammenholdt med 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, samt retten til at blive hørt
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 1. juni 2020 — Fidia farmaceutici mod EUIPO — Giuliani (IALO TSP)

(Sag T-333/20)

(2020/C 255/31)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italien) (ved advokaterne R. Kunz Hallstein og H. Kunz-Hallstein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Giuliani SpA (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Giuliani SpA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket IALO TSP — registreringsansøgning nr. 17 676 271

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. marts 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2107/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne såfremt den anden part i sagen for appelkammeret intervenserer, tilpligtes EUIPO og intervenienten solidarisk at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 165, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og artikel 32, litra f), og artikel 39, stk. 5, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 166, stk. 4, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og artikel 32, litra f), og artikel 39, stk. 5, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/1001 som følge af den manglende begrundelse af appelkammerets anfægtede afgørelse
- Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 27. maj 2020 — Hochmann Marketing mod EUIPO (bittorrent)

(Sag T-337/20)

(2020/C 255/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hochmann Marketing GmbH (Neu-Isenburg, Tyskland) (ved advokat J. Jennings)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket bittorrent — EU-ordmærke nr. 3 216 439

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. marts 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 187/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Alvorlig retlig fejl, idet overgangen til et østrigsk varemærke ikke åbenbart er udelukket.
- Tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og en vilkårlig antagelse om, at sagsøgeren på intet tidspunkt på tilstrækkelig underbygget vis har gjort gældende, at der kunne være tale om bekræftet brug i Østrig.
- Tilsidesættelse af artikel 103, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Alvorlig processuel og retlig fejl, idet appelkammeret tilsidesatte EUIPO's konstatering og forståelse af, at overgangen til et tysk varemærke var lovlig.
- Tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved gentagen tilsidesættelse af de beviser for brug, der var blevet fremlagt i sag C-118/18 P.

- Processuel fejl og tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eftersom sagsøgeren har en økonomisk interesse i sagens udfald.
- Alvorlig processuel og retlig fejl, idet appelkammeret tog hensyn til intervenientens argumenter, der blev indgivet den 23. september 2019, ifølge hvilke sagsøgerens nationale varemærkansøgning var blevet indgivet i ond tro.
- Alvorlig retlig fejl, idet en overgang i henhold til artikel 139, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 blev udelukket på grundlag af dommen i sagen C-149/11.
- Alvorlig processuel og retlig fejl, idet det først var efter det østrigske varemærkes annullation, at EUIPO anmodede sagsøgeren om at indgive sine synspunkter i denne forbindelse, og EUIPO har stadig ikke givet udtryk for sin holdning til de argumenter, som sagsøgeren har fremført i begæringen om overgang.
- Retlig fejl med hensyn til afgørelsen om sagsomkostningerne.

Sag anlagt den 29. maj 2020 — EAB mod EUIPO (RADIOSHUTTLE)

(Sag T-341/20)

(2020/C 255/33)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: EAB AB (Smålandsstenar, Sverige) (ved advokaterne J. Norderyd og C. Sundén)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket RADIOSHUTTLE — registreringsansøgning nr. 179 709 13

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. marts 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1428/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. juni 2020 — Krasnyj Octyabr mod EUIPO — Spółdzielnia »Pokój« (Pokój TRADYCJA JAKOŚĆ KRÓWKA SŁODKIE CHWILE Z DZIECIŃSTWA TRADYCYJNA RECEPTURA)

(Sag T-355/20)

(2020/C 255/34)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: PAO Moscow Confectionery Factory »Krasnyj Octyabr« (Moskva, Rusland) (ved advokaterne M. Geitz og J. Stock)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Spółdzielnia »Pokój« (Bielsko-Biała, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger / Indehaver af det omtvistede varemærke: Spółdzielnia »Pokój«

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Pokój TRADYCJA JAKOŚĆ KRÓWKA SŁODKIE CHWILE Z DZIECIŃSTWA TRADYCYJNA RECEPTURA — registreringsansøgning nr. 15 371 305

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. april 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1974/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammen holdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. juni 2020 — Jiruš mod EUIPO — Nile Clothing (Racing Syndicate)

(Sag T-356/20)

(2020/C 255/35)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Václav Jiruš (Vitín, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat J. Zedníková)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nile Clothing AG (Sutz, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Václav Jiruš

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Racing Syndicate — registreringsansøgning nr. 11 801 065

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. marts 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1488/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og sagen hjemvises til fornyet behandling.
- Den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 72, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. juni 2020 — Team Beverage mod EUIPO — Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung (Team Beverage)**(Sag T-359/20)**

(2020/C 255/36)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Team Beverage AG (Bremen, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch, N. Willich og N. Achilles)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Zurich Deutscher Herold Lebensversicherung AG (Bonn, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Team Beverage AG*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket Team Beverage — registreringsansøgning nr. 17 665 704*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 8. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2727/2019-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 18 og 47 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 10 i Kommissionen delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 10. juni 2020 — El Corte Inglés mod EUIPO — Europull (GREEN COAST)**(Sag T-361/20)**

(2020/C 255/37)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Europull Srl (Carpi, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: El Corte Inglés, SA

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket GREEN COAST — registreringsnr. 14 936 694

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. marts 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1555/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den meddeler afslag på sagsøgerens klage og således stadfæster annullationsafdelingens afgørelse om annulation i ugyldighedssag nr. 13 595 og stadfæster ugyldighedserklæringen af EU-varemærke nr. 14 936 694 GREEN COAST (figurmærke) i klasse 25.
- Modparten eller modparterne i dette søgsmål tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Den anfægtede afgørelse tilsidesætter bestemmelserne om bevis for den ældre rettighed (italiensk varemærke, hvis registreringsansøgning bærer nr. MO1997C000283, og som er registreret under nr. 0001247661), særligt i punkt 22, hvor appelkammeret antager, at dette bevis er ført, og i punkt 15-21, hvori er anført de væsentligste betragtninger, der har tilladt det at nå til denne konklusion
- Tilsidesættelse af artikel 12, stk. 2, litra a), og artikel 2, stk. 2, litra b), nr. i), hvortil den førstnævnte artikel henviser, og analogt artikel 7, stk. 2, litra a), nr. ii), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625
- Tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. juni 2020 — Acciona mod EUIPO — Agencia Negociadora PB (REACCIONA)

(Sag T-362/20)

(2020/C 255/38)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Acciona, SA (Alcobendas, Spanien) (ved advokat J.C. Erdozain López)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Agencia Negociadora PB, SL (Las Rozas, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Acciona, SA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket REACCIONA — registreringsansøgning nr. 8 605 578

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. april 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 652/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 9. juni 2020 — Krasnyj Octyabr mod EUIPO — Spółdzielnia »Pokój« (KRÓWKA MLECZNA Milk FUDGE)

(Sag T-363/20)

(2020/C 255/39)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: PAO Moscow Confectionery Factory »Krasnyj Octyabr« (Moskva, Rusland) (ved advokaterne M. Geitz og J. Stock)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Spółdzielnia »Pokój« (Bielsko-Biała, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Spółdzielnia »Pokój«

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket KRÓWKA MLECZNA Milk FUDGE — registreringsansøgning nr. 15 371 255

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. april 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1532/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af retten til at blive hørt.

Sag anlagt den 11. juni 2020 — Birkenstock Sales mod EUIPO (formen på et mønster fra en skosål)**(Sag T-365/20)**

(2020/C 255/40)

*Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* Birkenstock Sales GmbH (Linz am Rhein, Tyskland) (ved advokaterne C. Menebröcker og K. Middelhoff)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-positionsmærke (formen på et mønster fra en skosål) — registreringsansøgning nr. 14 576 284*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 19. marts 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1706/2019-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 12. juni 2020 — 1031023 B.C. mod EUIPO — Bodegas San Valero (Gengivelse af en cirkulær bestanddel, der ligner et penselstrøg)**(Sag T-366/20)**

(2020/C 255/41)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* 1031023 B.C. Ltd (Richmond, British Colombia, Canada) (ved advokat M. Gonzáles Gordon)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appellkammeret:* Bodegas San Valero, S. Coop. (Cariñena, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: 1031023 B.C. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket (Gengivelse af en cirkulær bestanddel, der ligner et penselstrøg) — registreringsansøgning nr. 17 890 405

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. marts 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2142/2019-1)

Påstande

— Det fastslås, at stævningen og de bilagte dokumenter kan antages til realitetsbehandling og at søgsmålet til prøvelse af den anfægtede afgørelse er anlagt inden for fristerne og i henhold til formforskrifterne, idet der efter at have været foretaget passende processuelle skridt afsiges dom i overensstemmelse med sagsøgerens påstande, hvorved EU-varemærke nr. 17 890 405 tillades registreret.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 12. juni 2020 — Smiley Miley mod EUIPO — Cyrus Trademarks (MILEY CYRUS)

(Sag T-368/20)

(2020/C 255/42)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Smiley Miley, Inc. (Nashville, Tennessee, De Forenede Stater) (ved advokat J. Devaureix)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellammeret: Cyrus Trademarks Ltd (Road Town, De Britiske Jomfruøer)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Smiley Miley, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket MILEY CYRUS — registreringsansøgning nr. 12 807 111

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. april 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2520/2018-4)

Påstande

— Stævningen med alle bilagte dokumenter og tilsvarende kopier antages til realitetsbehandling.

— Alt bevismateriale vedlagt stævningen antages til realitetsbehandling.

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. juni 2020 — EFFAS mod EUIPO — CFA Institute
(CEFA Certified European Financial Analyst)

(Sag T-369/20)

(2020/C 255/43)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: European Federation of Financial Analysts' Societies (EFFAS) (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne S. Merico og G. Macías Bonilla)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: European Federation of Financial Analysts' Societies

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket CEFA Certified European Financial Analyst — registreringsansøgning nr. 14 902 341

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. marts 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1082/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. juni 2020 — KL mod EIB

(Sag T-370/20)

(2020/C 255/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KL (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

— Annullation af EIB's afgørelser af 8. februar 2019 og af 8. marts 2019, hvori det bestemmes, at sagsøgeren er arbejdsejnet og har været uretmæssigt fraværende fra den 18. februar 2019.

— Om fornødent annullation af afgørelsen truffet af EIB's formand den 16. marts 2020 om stadfæstelse af konklusionerne fra forligsudvalget og følgelig af afgørelserne af 8. februar 2019 og af 8. marts 2019.

Følgelig:

— Sagsøgte tilpligtes med tilbagevirkende kraft at betale invalidepension, principielt fra den 1. februar 2019.

— Sagsøgte tilpligtes at betale morarenter af den invalidepension, der skyldes fra den 1. februar 2019 og dette indtil fuld betaling sker, idet morarenterne fastsættes til Den Europæiske Centralbanks rentesats, med tillæg af to procentpoint.

— EIB tilpligtes at betale erstatning for det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab.

— EIB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 46-1 og af artikel 48-1 i regulativet om pensionsordningen og af artikel 11, stk. 1 og 3, i de administrative bestemmelser og om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.

Sag anlagt den 15. juni 2020 — KM mod Kommissionen

(Sag T-374/20)

(2020/C 255/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: KM (ved advokat M. Müller-Trawinski)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation af sagsøgtes afgørelse af 7. oktober 2019 i form af ansættelsesmyndighedens afgørelse nr. R/627/19 af 20. marts 2020, hvorved sagsøgte afslår at tildele sagsøgeren efterladtepension, og sagsøgte tilpligtes, med henvisning til Rettens fortolkning af loven, at træffe fornyet afgørelse og at tildele sagsøgeren efterladtepension.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende

Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at det er diskriminerende at kræve, at par af modsat køn gifter sig, mens det for så vidt angår alle andre par er tilstrækkeligt med enhver form for varigt registreret partnerskab for at blive tildelt en pension.

2. Andet anbringende

Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 18, sammenholdt med artikel 20 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, er diskriminerende og derfor ugyldig, fordi et års ægteskab hvad angår en tjenestemand i aktiv tjeneste er tilstrækkeligt til at anses for et stabilt partnerskab, som efter tjenestemandens død giver hans eller hendes ægtefælle ret til efterladtepension, mens ægtefæller til tjenestemænd, som først gifter sig med disse tjenestemænd efter deres pensionering, skal være gift med disse i fem år for at få tildelt efterladtepension.

Sag anlagt den 19. juni 2020 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-378/20)

(2020/C 255/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F. Laprévote, S. Rating og I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 15. april 2020 om statsstøtte SA.56795 (!) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Europa-Kommissionen har tilsidesat det retlige krav om, at støtte, der godkendes i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF skal have til formål at råde bod på skader, der er forårsaget af usædvanlige begivenheder, og ikke kun på skader, der er påført et af ofrene for sådanne omstændigheder.
2. Andet anbringende om, at Europa-Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved prøvelsen af, om den støtte, der blev ydet i anledning af de skader, der blev påført som følge af COVID-19-krisen, er forholdsmæssig.
3. Tredje anbringende om, at Europa-Kommissionen har tilsidesat specifikke bestemmelser i TEUF og de almindelige EU-retlige principper om forbud mod forskelsbehandling, den frie udveksling af tjenesteydelser og den frie etableringsret, der har understøttet liberaliseringen af luftfarten i EU siden slutningen af 1980'erne. Liberaliseringen af lufttransportmarkedet i EU har givet mulighed for vækst hos egentlige paneuropæiske lavpris-luftfartsselskaber. Europa-Kommissionen har set bort fra de skader, som COVID-19-krisen har påført sådanne paneuropæiske luftfartsselskaber, og fra deres rolle i forbindelse med udbud af flyforbindelser til og fra Danmark, idet den har tilladt Danmark at forbeholde støtten for SAS alene. Artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF fastsætter en undtagelse til forbuddet mod statsstøtte i artikel 107, stk. 1, TEUF, men den fastsætter ikke en undtagelse til de andre regler og principper i TEUF.

4. Fjerde anbringende om, at Europa-Kommissionen har undladt at indlede en formel undersøgelsesprocedure på trods af alvorlige vanskeligheder og har tilsidesat sagsøgerens proceduremæssige rettigheder.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen i afgørelsen har tilsidesat sin begrundelsespligt.

(¹) Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 15.4.2020 om statsstøtte SA.56 795 — Danmark — Kompensation for skade som følge af COVID-19 udbruddet til Scandinavian Airlines (endnu ikke trykt i EU-tidende).

Sag anlagt den 19. juni 2020 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-379/20)

(2020/C 255/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F. Laprèvote, S. Rating og I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 24. april 2020 om statsstøtte SA.57061 (¹) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Sagsøgeren har ligeledes nedlagt påstand om, at søgsmålet behandles i en fremskyndet procedure som omhandlet i artikel 23a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender, som minder om de anbringender, der er gjort gældende i sag T-378/20, Ryanair mod Kommissionen.

(¹) Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 24.4.2020 om statsstøtte SA.56 795 — Sverige — Kompensation for skade som følge af COVID-19 udbruddet til Scandinavian Airlines (endnu ikke trykt i EU-tidende).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA